

C/2024/1823

11.3.2024 г.

Решение на Съда (шести състав) от 25 януари 2024 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — GC, e.a./Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

(Дело C-389/22, Croce Rossa Italiana и др.) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции, които се произнасят като последна инстанция, за отправяне на преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Положения, при които правилното тълкуване на правото на Съюза се налага с такава очевидност, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение — Условие националната юрисдикция, която се произнася като последна инстанция да бъде убедена, че същата очевидност би се наложила и за другите юрисдикции на държавите членки, които се произнасят като последна инстанция, и за Съда — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Клаузи 2 и 3 — Понятието „работник на срочен трудов договор“ — Членове на военния корпус на италианския Червен кръст — Клауза 5 — Мерки, насочени към предотвратяването и, при необходимост, санкционирането на злоупотребите при използването на последователни срочни договори и правоотношения — Преобразуване на статута на „работник на срочен трудов договор“ в статут на „работник на безсрочен трудов договор“ — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация)

(C/2024/1823)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GC, и др.

Ответници: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Диспозитив

- 1) Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, чийто решения не подлежат на обжалване съгласно вътрешното право може да не отправи запитване до Съда за тълкуване на правото на Съюза и да го разреши на собствена отговорност, когато правилното тълкуване на правото на Съюза се налага с такава очевидност, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение. Съществуването на такава вероятност трябва да бъде оценено в зависимост от присъщите на правото на Съюза характеристики, особените трудности, които представлява тълкуването му и риска от различия в съдебната практика в рамките на Европейския съюз. Тази национална юрисдикция не е длъжна да доказва обстоятелствено, че другите юрисдикции на държавите членки, които се произнасят като последна инстанция, и на Съда биха достигнали до същото тълкуване, но в резултат на преценка, която отчита всички тези елементи, трябва да е достигнала до убеждението, че същата очевидност се налага и за другите национални юрисдикции и за Съда.
- 2) Клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамковото споразумение, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP),

трябва да се тълкува в смисъл, че:

— тя се прилага към правоотношение като установеното между член на персонала на военния корпус на Croce Rossa Italiana (италианския Червен кръст), повикан за изпълнение на временна услуга, и посочената организация, при условие че въпросното правоотношение може да се квалифицира като „последователни срочни трудови договори или правоотношения“ по смисъла на Рамковото споразумение и,

⁽¹⁾ ОВ С 35, 30.1.2023 г.

— в случай, че тази разпоредба се прилага към подобно правоотношение, тя не допуска национална правна уредба, която позволява продължаването и подновяването в продължение на няколко години и без прекъсване в повиквателните на този член на персонала, доколкото тази правна уредба не съдържа каквато и да било друга мярка, за да не се допусне или, при необходимост, да се санкционира злоупотребата с последователни срочни договори, посочена във въпросната клауза 5, точка 1, букви а) — в), нито еквивалентни законодателни мерки.

- 3) Принципът за недопускане на дискриминация, въведен и конкретизиран в кауза 4, точка 1 Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложението към Директива 1999/70,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, която поради реорганизация на образование като италианския Червен кръст, позволява на лица като членове на персонала на военния му корпус, повикани за изпълнение на непрекъсната услуга, да продължават да упражняват дейността си в служба на това образование, но не предвижда такава възможност за лица като членовете на същия военен корпус, повикани за изпълнение на временна услуга, чиято дейност в служба на това образование е приключила към предвидената за тази цел дата.